

lanský, Dubrovnický a Zadarský; knížecí hrabě Habsburský, Tyrolský, Kyburský, Gorický a Gradištský; kníže Tridentský a Brixenský; markrabě Horno- a Dolno-Lužický a Istrianský; hrabě Hohenembský, Feldkirchský, Bregencký, Sonnenberský a t. d.; pán Terstský, Kotarský a na Slovinském, krajišti; velkovojvoda vojvodství Srbského a t. d., a t. d.

slyševše Naše ministerstvo a Naši radu říšskou, vidělo se Nám naříditi, že odvádění k vojsku Našemu ke službě na suchu i na lodstvu, s kapitulací osob ke službě vojenské povinných v čas pokoje osmiletou, rozšířiti se má i na Naše království Dalmatské. Abychom však obyvatelům Pomorí a ostrovů k zemi této náležejících za jejich spůsobilostí a zalíbením ve službě námořské, zvláště dali příležitost, oddati se službě této, tehdy chceme, aby rekrutové z řečeného království, kteří jsou ke službě námořské úplně spůsobili, vůbec byli postavováni ke sboru plaveckému lodstva Našeho.

Zaroven povolujeme, že krajové Kotarský a Dubrovnický při prvním odvádění od obecného postavení osvobození býti mají, vyjímajíc rekruty, ježto odvedeni býti mají ke sboru plaveckému.

Dáno v Našem císařském hlavním a sídelním městě Vidni dne druhého února léta Páně tisícího osmistého padesátého druhého, panování Našeho roku čtvrtého.

František Josef v. r. (L. S.)

F. Schwarzenberg v. r.

Z nejvyššího nařízení:

Ransonnet v. r.,
ředitel kanceláře ministerstva.